

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΚΑ
ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΒΛΑΣΤΑΡΗ*

ΗΤΟΙ

κριτική ἔκδοσις πάντων τῶν κατανοκτικῶν καὶ
ἀντιαιρετικῶν Στιχηρῶν καὶ Μακαρισμῶν τοῦ
Ματθαίου Βλάσταρη (ιδ' αἰ.), ἐπὶ τῇ βάσει τῶν
γνωστῶν χειρογράφων κωδίκων (editio princeps).

ῤ Π Ο
Π. Β. Π Α Σ Χ Ο Υ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ
ΑΠΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ
ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

Β.

Τῆ ΕΒΔΟΜΑΔΙ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

Μακαρισμοί, ὧν ἡ ἀκροστιχίς·

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΥΜΝΕΙ ΣΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ, ΛΟΓΕ, ΜΟΝΑΧΟΣΣ.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

**Ἦχος α'.* Διὰ βρώσεως.

<α'>

1 Μεγαλύνω τὸ μυστήριον

τῆς σῆς σεπτῆς οἰκονομίας, Χριστέ,

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 332 τοῦ προηγουμένου τεύχους.

ΟΣ

Cod. O ante titulum Μακαρισμοί:

Τοὺς Μακαρισμοὺς ἀν ἀριθμῆσαι θέλεις >
τῆς Πεντηκοστῆς, πεντάκις ταύτην σκόπει·
σύνεστι δ' ἀπλῆ καὶ δεκάς σὺν ἐπτάδι.

Ματθαῖος οἰκτρὸς δ' ἐν μονασταῖς καὶ θύτης
ἔπλεξε τούτους τῷ μόνῳ μακαρίῳ.

Cod. Σ ante titulum:

Ματθαῖος οἰκτρὸς, ἀρετῆς πάσης ξένος
ἄσματα μέλει τῷ μόνῳ μακαρίῳ.

ὅτι τὸν πάλαι καθ' ἡμῶν
 θρασυνόμενον καθεῖλες ἐχθρόν,
 5 πᾶσι δωρησάμενος
 σωτηρίαν, δι' ἄφατον ἔλεος.

⟨β'⟩

1 Ἄμαρτίαις χειμαζόμενον,
 πρὸς ἀπαθείας με τὸ ἔαρ, σωτήρ,
 ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν
 διαβίβασον καὶ δεῖξον υἱὸν
 5 θείας ἀναστάσεως,
 ὅταν ἔλθῃς καὶ κρῖνῃς τὰ σύμπαντα.

⟨γ'⟩

1 Τὰς θυρίδας ἀποκλείσωμεν,
 τὰς τῶν αἰσθήσεων σοφῶ λογισμῶ,
 καὶ θεασόμεθα Χριστόν,
 ἐν καρδίᾳ χορηγοῦντα ἡμῖν
 5 ἄφρων, εἰρήνην τε
 ἀρετῶν ἐν τῷ μέσῳ φαινόμενοι.

⟨δ'⟩

1 Θεολόγος Θωμᾶς πρότερος,
 μετὰ τὴν ἔγερσιν Χριστοῦ γεγονώς,
 Κύριον ὕμνει καὶ Θεόν,
 γνοὺς αὐτὸν ἐξ ἐνεργείας διπλῆς,
 5 δύο φύσεις ἔχοντα,
 εἰ καὶ μία ὠρᾶτο ὑπόστασις.

⟨ε'⟩

1 Ἄνυμνῶ σου τὰ παθήματα
 δι' ὧν ἐρρῶσω με τοῦ σκότους παθῶν,
 καθοπλισθέντα τῷ Στανρῶ,
 κατὰ πάσης μηχανῆς τοῦ ἐχθροῦ,
 5 δόλους αἰεὶ ράπτοντος,
 ἵν' ἐλκύσῃ φεῦ με πρὸς ἀπώλειαν.

α' 3-4. Ἐβρ. β' 14.

β' 4-5. Λουκ. κ' 36. 6. Ματθ. κδ' 30, κη' 31. Πράξ. ιζ' 31.

γ' 1-2. Πρβλ. Ἱερεμ. θ' 21. Ἰωάν. κ' 19. 5-6. Λουκ. κδ' 47. Ἐφεσ. α' 7. Ἰωάν.

ιδ' 27.

δ' 1-3. Ἰωάν. κ' 28.

ε' 1-2. Κολ. α' 13. Πρβλ. Πράξ. κς' 18. 4-5. Παρ. ιβ' 20. Ἡσ. θ' 5.

⟨ζ'· Τριαδικόν⟩.

- 1 Ἰδιότης ἀμετάπτωτος
 ἢ τῶν προσώπων τῆς Τριάδος αἰεί·
 Πατὴρ οὖν αἴτιος ἀρχῆ
 τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Πνεύματος ἐστίν·
 5 ἦμιστα δὲ Πνεύματος
 ὁ Υἱὸς ὡς αὐτὸς ἐξηγήσατο.

⟨ζ'· Θεοτοκίον⟩.

- 1 Οὐσιώθη τὸ ἀνθρώπινον
 ἐκ σοῦ, ἀγνή, ὁ οὐσιώσας τὸ πᾶν,
 καὶ τὸν ἐχθρὸν τὸν εἰς φθορὰν
 συνωθήσαντα ἡμᾶς καθελών,
 5 ἅπαντας ἀνέπλασε
 τοῖς οἰκέλοις δι' ἔλεον πάθεισιν.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Διὰ βρώσεως.

⟨η'⟩ ἀνα(στάσιμον).

- 1 Σωτηρίαν ἡμῖν δώρησαι,
 τοῖς προσκυνούσί σου τὰ πάθη, Σωτήρ,
 ἀνάστασίν τε τὴν λαμπράν,
 δι' ἧς πέπτωκε δαιμόνων ὄφρῶς,
 5 καὶ ἡμεῖς ὑψώθημεν
 εἰς ἐκεῖνο τὸ πρῶτον ἀξίωμα.

⟨θ'⟩ κατα(γυκτικόν).

- 1 Ὑπὲρ πάντων σοι πρεσβεύουσαν
 τὴν φύσιν ἔχων τὴν οἰκείαν, Χριστέ,
 ἐπιστρέψον ὡς ἀγαθός,
 νοητῆς ἀιχμαλωσίας ἡμᾶς,
 5 πᾶσιν ὑποκύπτοντας
 ἀλογίστως, τοὺς ἀθλίους, πάθεισιν.

ΟΣ

ζ' 4. καὶ τοῦ Πνεύματος Σ: τοῦ ante Πνεύματος om O || 5-6. O in margine: ὡσπερ ἐξηγήσατο, ὁ Υἱὸς οὐκ αὐτός, αὐ τοῦ Πνεύματος (cf. Γ' ις' 5-6).

ζ' 1-2. Ἰωάν. α' 3. 3-4. Ρωμ. η' 21. Ἐβρ. β' 14.
 θ' 3-4. Ψαλμ. ιγ' 7.

⟨ι'⟩ μαρ(τυρικόν).

- 1 Μετηγάγετε οἱ μάρτυρες
τὴν καθ' ἡμῶν ἐπιβουλὴν τοῦ ἐχθροῦ·
θνητοὺς γὰρ δεῖξαι βουληθεῖς,
ἕλην ἔλαθεν ὑμῖν δεδωκώς,
5 ὥστε πόνοις κτήσασθαι
ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν αἰώνιον.

⟨ια'. Τριαδικόν⟩.

- 1 Νῦν ἀμφοτέρον ἐπίγνωθι
ὡς ἢ τὸ δόγμα τῆς Τριάδος συγγεῖς
ἢ τὴν αὐτῆς μίαν ἀρχήν,
ὁ τὸ Πνεῦμα λέγων καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ·
5 ἢ ἀρχαὶ γὰρ ἔσονται
ἔνθεν δύο, ἢ τρίτη ἐκπόρευσις.

⟨ιβ'. Θεοτοκίον⟩.

- 1 Ἐκ τῶν κρύφα τῇ καρδίᾳ μου
ἐνεργουμένων λογισμῶν πονηρῶν,
τῇ τοῦ ἐλέους σου ῥοπῇ,
παρασχοῦσά μου τῷ νῶ προσοχήν,
5 κάθαρόν με, δέσποινα,
ἵνα χαίρων ὑμνῶ τὰ ἐλέη σου.

Τῆ ΤΡΙΤῆ.

Διὰ βρώσεως.

⟨ιγ',⟩ ἀνα(στάσιμον).

- 1 Ἰλασμὸν πταισμάτων βράβενσον
τοῖς ἀνυμνοῦσί σου τὰ πάθη, Χριστέ,
καὶ τούτων αἴσθησιν λαβεῖν
ἐν καρδίᾳ δεομένοις αἰεὶ,
5 ἔνθα τὸ μυστήριον
ἐνεργεῖται καὶ τῆς ἀναστάσεως.

⟨ιδ', κατανοκτικόν⟩.

- 1 Σοὶ τὴν πρόνοιαν ἀνέθετο,

ι' 2-4. Γέν. γ' 1 ἐξ.

ιβ' 1-2. Ματθ. ιε' 18. Μάρκ. ζ' 21. Λουκ. κδ' 38.

ιγ' 4-6. Πρβλ. Β' Πέτρ. α' 19.

ψυχὴ, τοῦ σώματος ὁ πάντων Θεός·
καθάπερ ἔργον γὰρ αὐτῷ
ἢ διοίκησις ἐστὶ τοῦ παντός,
5 οὕτω σοὶ τοῦ σώματος·
ὄρα, τοίνυν, μὴ φανῆς ἀδόκιμος·

〈ιε', μαρτυρικόν〉.

1 Ἐγωνίσαντο οἱ μάρτυρες,
ὡς ἐν σταδίῳ τῷ παρόντι καιρῷ,
καὶ τῶν ἐχθρῶν ἐπιφορὰς
ἐκαρτέρησαν ἀνδρῶν ψυχῆς,
5 πᾶσιν οὕτω δείξαντες,
πρὸς τὰ πάθη στερεῶς ἀγωνίζεσθαι.

〈ις', τριαδικόν〉.

1 Νόμους λύεις τοὺς τῆς πίστεως,
τὴν πέμπην λέγων ἐκπορεύσει ταῦτόν·
καὶ γὰρ οὐ δόξα τῷ Υἱῷ
τοῦ ἰδίου τῷ Πατρὶ κοινωνεῖν,
5 μάλιστα δὲ σύγχυσις
τῶν προσώπων τῆς μιᾶς θεότητος.

〈ιζ', θεοτοκίον〉.

1 Ἀπηλλάχθαι μὴ θελήσασα
τῶν κοσμικῶν τρικυμῶν, ὧ ψυχῆ,
πῶς τὴν παθῶν ἀπαλλαγὴν
ἰδεῖν ἔξεις ἐν ἐλπίσι ποτέ;
5 κράζον οὖν σὺν δάκρυσι·
σύ, ὡς οἶδας, Θεοτόκε, σῶσόν με.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ.

Διὰ βρώσεως.

〈ιη'〉 οταυρώ(σιμον).

1 Νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ, δέσποτα,
καὶ τὸν ἀρχέκακον νεκρώσας ἐχθρόν,
ζωὴν ἐπήγασας ἡμῖν,
διὰ ξύλον νεκρωθεῖσι τὸ πρῶν·

ιη' 1-2. Ἐβρ. β' 44.

4. Γέν. γ' 6.

5 ὅσοι γὰρ προκρίνουσι
τῆς σῆς μνήμης τὴν κακίαν, θνήσκουσιν.

⟨ιθ'⟩ ἀνα(στάσιμον).

1 Ἄναστάσεως ἀπόνασθαι
εἰ θέλεις, κρύψον ἐν καρδίᾳ Χριστόν,
ὡς ἐν μνημείῳ καθαρῷ,
πλύνας δάκρυσι τῶν ῥύπων αὐτήν,

5 ἀρεταῖς δ' ἐνέλισον,
ὡς ἀχράντοις Ἰωσήφ ἐσθήμασιν.

⟨κ'⟩ μαρτ(υρικόν).

1 Στασιάζων ὁ διάβολος
τῇ εὐσεβείᾳ τε ὁμόσε χωρῶν,
πᾶσαν ἐκίνησεν ὁρμὴν
κατὰ τῶν ὑπεραθλούντων αὐτῆς·

5 οὗτοι δ' ἄχρισ αἵματος
ἀντιστάντες, ἐκείνον κατήσχυναν.

⟨κα', τριαδικόν⟩.

1 Τὴν ἐκπόρευσιν τοῦ Πνεύματος
εἵπερ πιστεύεις ἐντελεῖ ἐκ Πατρὸς,
ὡς περιττὴ ἢ ἐξ Υἱοῦ!

Ἐν Θεῷ καὶ γὰρ οὐδὲν ἀτελές,

5 ὃς ὑπερτελής ἐστιν
ὡσπερ πάντες ὀρθῶς δογματίζουσιν.

⟨κβ',⟩ θ(εοτοκίον).

1 Ἀπαθείας χλαῖναν ἔνδυσον,
ὁ χλαῖναν, Σῶτερ, ἐνδυθεὶς παικτικῶς,
ταῖς τῆς μητρὸς σου προσευχαῖς,
ἀπεκδύσας ἦν περιέκειμαι σαπρᾶν,

5 δι' ἔλεος ἄφατον,
διταν, Λόγε, δικάσῃς τὰ σύμπαντα.

ΟΣ

ιθ' 2. θέλεις Σ θέλοις Ο. 3. ἐν post ὡς s.l. Ο. 5. ἀρεταῖς Ο ἀρετῆς Σ.
κα' 2. πιστεύεις Ο πιστεύοις Σ. 4. καὶ ante γὰρ om Σ.

ιθ' 6. Ματθ. κζ' 59. Μάρκ. ιε' 46. Λουκ. κγ' 53. Ἰωάν. ιθ' 38—40.

κ' 5-6. Ἑβρ. ιβ' 4.

κβ' 1-2. Ματθ. κζ' 31.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ.

Διὰ βρώσεως.

〈κγ'〉 ἀνα(στάσιμον).

- 1 Σωφροσύνην παιδευέτω σε
καὶ τὰ ἐντάφια σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ·
τὸ μνήμα μνήμην τὴν αὐτοῦ,
τοῦ πικροῦ δὲ τῆς σεμνῆς ἀγωγῆς
5 σμύρνα ἔστω σύμβολον
καὶ ἀλόη, ἡδονῆς ἀντίπαλοι.

〈κδ'〉 ἀπο(στολικόν).

- 1 Ἱερώτατοι ἀπόστολοι
καὶ κοινωνοὶ τῶν παθημάτων Χριστοῦ,
ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν,
τῶν σφοδρῶς ἐπεμβαινόντων ἡμῖν,
5 λύσατε δεόμεθα
καὶ ἐν πέτρᾳ ἀπαθείας στήσατε.

〈κε'〉 μαρτ(υρικόν).

- 1 Νίκης ἤρασθε τὸν στέφανον,
ἀγωνισάμενοι νομίμως, σοφοί,
ἐν τῷ καλοῦντι τοῦ καιροῦ·
οὔτε γὰρ ἐθελονταὶ κατελθεῖν,
5 οὔτε ἀναδύσασθαι,
τῶν ἀγόνων προκειμένων εἴλεσθε.

〈κς'〉 τριαδικόν).

- 1 Λέγοις ἂν ἡμῖν ἐκπόρευσιν
τὴν ἐξ Υἱοῦ, ὅποια τίς σοι δοκεῖ;
εἰ μὲν ὁμοία τοῦ Πατρὸς,
κοινὸν γέγονε τὸ ἴδιον λοιπόν·
5 εἴπερ δὲ ἀνόμοιος,
ὁ Μαρκίαν αἰθεὶς ἀνεβλάστησεν.

ΟΣ

κδ' 4. ἐπεμβαινόντων ΟΣ: ἐπιβαινόντων fortasse scribendum.

κς' 3. ὁμοία Ο: ὁμοίαν Σ. 6. αἰθεὶς Ο: πάλιν Σ.

κγ' 1-6. Ἰωάν. ιθ' 38-42.

κδ' 2. Β' Κορ. α' 7.

κε' 1-3. Β' Τιτ. β' 5.

⟨κζ'⟩ θ(εοτοκίον).

- 1 Ὁσπηνίκα τὸ κριτήριον
 ἐνθυμηθῶ, ὡς πονηρὰ πεπραχῶς,
 κόπτομαι, κλαίω καὶ θρηνῶ,
 τὴν ἀπόφασιν ἐκείνην ἐννοῶν,
 5 ἦς ὁ ἐξαιρούμενος
 πλήν σου ἄλλος οὐδείς, παναμώμητε.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ.

Διὰ βρώ(σεως).

⟨κη'⟩ σταυρώ(σιμον).

- 1 Γρηγορήσωμεν καὶ νήψωμεν,
 οἱ τὸν σταυρὸν ἀναλαβόντες Χριστοῦ,
 ἵνα μετρίωμεν καλῶς
 τὸ διπλοῦν τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ,
 5 πράξιν ὑποθέμενοι
 θεωρεῖα ὡς ὕλην τοῖς εἶδεσιν.

⟨κθ'⟩ ἀνα(στάσιμον).

- 1 Ἐκελεύσθης τὰς τοῦ σώματος
 νεκρῶσαι πράξεις τὰς ἀτόπους, ψυχὴ,
 ἵνα καμάτοις ἀναστῆς
 ἐκ παθῶν, ὡς ἐκ τοῦ τάφου Χριστός·
 5 ἢ γὰρ κακοπάθεια
 φέρειν οἶδε πρὸς ἔνθεον ἔγερσιν.

⟨λ'⟩ μαρτ(υρικόν).

- 1 Μακαρίαν ἐκομίσασθε,
 παντοίοις πόνοις, ἀθλοφόροι, ζωήν,
 ποτὲ πραθειῖσαν ἠδονῆ,
 ἣτις θάνατον παρέσχε τραγᾶν,
 5 οὐδὲ τὸ κέντρον θραύσαντες
 γνώμης ὄγκω, τοῦτον συγκαθείλετε.

⟨λα', τριαδικόν⟩.

- 1 Οἱ ἀπλοῦν εἶναι πιστεύοντες

κζ' 3. Πρβλ. Ἰωάν. ις' 20.

κη' 1. Α' Θεσ. ε' 6. Α' Πέτρ. ε' 8.

κθ' 1-2. Κολ. γ' 5.

τὸ Πνεῦμα φύσει, ὡς Θεὸν ἀληθῆ,
 ἐκπορευτὸν δὲ ἐξ ἁμφοῖν,
 τοῦ Πατρὸς τε καὶ Υἱοῦ, δυσσεβῶς
 5 λέγοντες, λελήθασι
 μᾶλλον τοῦτο διπλοῦν τε καὶ σύνθετον.

⟨λβ'⟩ θ(εοτοκίον).

1 Νεκρωθεῖσαν πολλοῖς πταισμασιν
 ἔλεινωσ ἡμῶν τὴν φύσιν, ἀγνή,
 ὁ κτίστης ταύτης καὶ Θεὸς
 ἀνεζώωσεν ἐκ σοῦ γεννηθεῖς,
 5 σὲ δὲ πᾶσιν ἔδειξεν
 προστασίαν καὶ πρόμαχον ἄμαχον.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ.

Ἀναστάσιμα. Ὁ εἰρμός· Διὰ βρώσεως.

⟨λγ'⟩

1 Ἀναστάντα θεασόμεθα,
 ὡς ἡ Μαρία τὸν Χριστὸν μυστικῶς,
 ἂν ἄρχειν σπεύσωμεν παθῶν,
 ὡς Μαρίας καὶ ἡ κλήσις δηλοῖ·
 4 μὴ οὖν ὑστερήσωμεν
 πρὸς τὰ κρείττω γυναικείας φύσεως.

⟨λδ'⟩

1 Χριστοῦ κἀθῆνται οἱ ἄγγελοι
 πρὸς κεφαλῇ καὶ τοῖς ποσὶν ἐν λευκοῖς·
 οὔτε γὰρ πρᾶξις ἀσφαλῆς
 ἐκτὸς ἐστὶ θεωρίας ποτέ,
 5 οὔτε αὐτῆ πράξεως,
 ὃ σημαίνει τὰ μέρη τοῦ σώματος.

⟨λε'⟩

1 Οὐ τῷ σωτήρι συνεσταύρωται

ΟΣ

λγ' in tit. ἀναστάσιμα ΟΣ in margine || Ὁ εἰρμός ante Διὰ Σ.

λγ' 1-2. Ἰωάν. κ' 1 καὶ 16 ἐξ.

λδ' 1-2. Ἰωάν. κ' 12.

λε' 1. Γαλ. β' 19. 3. Ρωμ. ζ' 4. Κολ. β' 12.

ὁ ἐμπαθεῖς κινήσεις ἔχων σαρκός·
οὐ συνετάφη ὁ στοιχῶν
ἐνθυμήσεσι κακῶς ψυχικαῖς·

5 πῶς οὖν ἀναστήσεται
ἐν Κυρίῳ ζωῆς ἐν καινότητι;

⟨λς', τριαδικόν⟩.

1 Συνιδεῖν ἐστι τὸ ἄτοπον,
ὡς τῷ αἰτίῳ μείζων ἦν ὁ Πατήρ·
εἰ δ' αἴτιος καὶ ὁ Υἱός,
μείζων ἔσται καὶ αὐτὸς κατ' αὐτούς·

5 δύο, τόνων, μείζονες,
τὸ δὲ Πνεῦμα οὐκ οἶδα ποῦ θήσουσιν!

⟨λζ'⟩ θ(εοτοκίον).

1 Συνηθείας φάλλης ἔῶσαί με
ἐδχῆς φαρμάκω καὶ νηστείας, ἀγνή·
τῶν γὰρ τραυμάτων ἢ πληθὺς
ὑποθράττει μου δεινῶς τὴν ψυχὴν,
μήπως τῆς πυρώσεως
τῆς ἐκεῖθεν ποιήσῃ ὑπεύθυνον.

ΟΣ

λε' 6. ἐν Κυρίῳ Ο: σὺν Κυρίῳ Σ.

λς' 2. ἦν ὁ Πατήρ: ἐστὶ Πατήρ Ο [ἦν ὁ s.l.].

λζ' 2. Φαρμάκω Ο: φαρμάκων Σ.

λε' 5-6. Ρωμ. ζ' 4.

λς' 2. Ματθ. ιζ' 21. Λουκ. β' 37. Πράξ. ιδ' 23.

Γ'.

Τῆ ΕΒΔΟΜΑΔΙ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ.

Μακαρισμοί, ὧν ἡ ἀκροστιχίς·

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΑΔΕΙ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΧΡΙΣΤΩ ΜΕΛΟΣ, ΜΟΝΑΧΟΣ.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ.

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός· Μνήσθητι εὐσπλαγγε.

〈α'〉 ἀνα(στάσιμον).

1 Μύρον ἐδώδες ἡ ἀρετή,
δι' ἧς θάπον φρόνημα τῆς σαρκός,
ὡς Χριστῷ δι' ἀγνείας συναναστῆς.

〈β'〉

1 Ἀπόδος τὴν πίστιν τῇ κεφαλῇ,
ἡγουν τῇ θεότητι τοῦ Χριστοῦ,
τὸ πρῶτον ὡς μύρον, εἶτα σαρκί.

〈γ'〉

1 Τὴν ἐξ αἱμάτων φύσιν ἡμῶν
κοκκίνη δεδήλωκεν ἡ χλαμύς,
ἦν ἐνδὸς ἀνήγειρεν ὁ σωτήρ.

〈δ'〉

1 Θέρμη τῆς θεότητος ὁ Χριστὸς
ψυχῆς ἀκανθῶδεις τοὺς λογισμοὺς
φλέγων ἀπαθεία, ταύτην ὕφοι.

〈ε'〉

1 Ἀκάνθινος στέφανος ὁ τεθεὶς
Κυρίου, ἐδίδου, τῇ κορυφῇ
τὴν ἡμῶν ἀνάστασιν ἐκ παθῶν.

ΟΣ

In tit. Τῆ Κυριακῆ in margine.

γ' 2. Ματθ. κζ' 31.

⟨ς'⟩, τριαδικόν).

- 1 Ἰδιωμάτων τῶν τοῦ Πατρὸς
 ἑτέρα ὑπόστασις ἀμοιρεῖ·
 πῶς οὖν ἐκπορεύσει καὶ ὁ Υἱός;

⟨ξ'⟩ θ(εοτοκίον).

- 1 Ὁ Λόγος ἐκ σοῦ προήλθεν, ἀγνή,
 διδάξας ἀγνεία τοὺς γεννητοὺς
 πρὸς τὴν τῶν ἀγγέλων τάξιν φοιτᾶν.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ.

Ἦχος ὁ αὐτός. Εἰρμός ἄλλος· Τὴν φωνὴν σοι.

⟨η'⟩ ἀνα(στάσιμον).

- 1 Συληθεῖσαν τοῖς δαίμοσι
 τὴν καρδίαν μου, δέσποτα,
 δεῖξον ἀγαθῶν ἔργων πλήρη,
 τῇ θεῖα ἐγέρσει σου.

⟨θ'⟩ κατα(νοκτικόν).

- 1 Ἀμαρτάνων οὐ παύομαι,
 τὴν καρδίαν πεπώρωμαι
 λόγῳ σου, Σωτήρ, ταύτην νύξον
 καὶ δός μοι κατάνυξιν.

⟨ι'⟩ μαρ(τυρικόν).

- 1 Δόξης πάσης ἠλόγησαν
 ἐπικαίρου οἱ μάρτυρες,
 μόνη τῇ ἀνωλήθρῳ δόξῃ
 γεγονότες κάτοχοι.

⟨ια'⟩, τριαδικόν).

- 1 Ἐλαττοῖς τὸν Παράκλητον
 τοῦ Υἱοῦ διαστέλλεσθαι
 λέγων τοῦ Πατρὸς τοῦτον μόνον
 δυσὴν ιδιότησιν.

ΟΣ

θ' 3. σου post λόγῳ Σ om.

ι' 3. μόνη τῇ ἀνωλήθρῳ δόξῃ: μόνης τῆς ἀνωλήθρου δόξης fortasse corrigendum.

η' 3. Ματθ. ε' 16. Πρβλ. Πράξ. κς' 20.

⟨ιβ'⟩ θ(εοτοκίον).

1 Ἰλασμὸν ἡμῖν αἰτησαι
καὶ πταισμάτων συγχώρησιν,
Δέσποινα ἀγνή, πρὸ τοῦ τέλους,
τοῖς θερμοῦς ὑμνοῦσί σε.

Τῆ ΤΡΙΤῆ.

Τὴν φωνήν σοι.

⟨ιγ'⟩ ἀνα(στάσιμον).

1 Δεξιᾷ σου δεξάμενος
ἐν τῷ πάθει τὸν κάλαμον
φύσιν τὴν σαθρὰν ἡμῶν, σῶτερ,
σθενώσας συνήγειρας.

⟨ιδ'⟩ κατα(νυκτικόν).

1 Ἐλκυσθέντα τοῖς δαίμοσι
πρὸς τὰ γήινα, δέσποτα,
ἔλκυσσον, ὑφοῦ, ὡς οἰκτίρμων,
πρὸς θεῖαν ἀπάθειαν.

⟨ιε'⟩ μαρτ(υρικόν).

1 Ὑμᾶς ὅλως οὐκ ἔκαμψε
τὸ σφοδρὸν τῶν κολλάσεων
κάμψαι πάντως γόνυ τῆ πλάνη,
καλλίνικοι μάρτυρες.

⟨ις', τριαδικόν).

1 Τὸ δυσὶ διαστέλλεσθαι
τοῦ Πατρὸς ιδιότησι
Πνεῦμα δογματίζειν τὸ θεῖον
πετροῖ Μακεδόνιον.

⟨ιζ'⟩ θ(εοτοκίον).

1 Ἐσαρκώθη ἐν μήτρᾳ σου

ΟΣ

ιε' 3. κάμψαι πάντως γόνυ τῆ πλάνη Ο: κάμψαι ὅλως γόνυ, δοῦναι τὰ πρωτεῖα τῆ
πλάνη Σ.

ιγ' 2. Ματθ. κζ' 29.

ιε' 3. Γ' Βασ. ιθ' 18.

ὁ Θεός, ἀγνή, δέξασε
 μεσῖτιν ἡμῖν, τοῖς διόλου
 αὐτὸν παροργίζουσιν.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ.

Τὴν φωνὴν σοι.

⟨ιη'⟩ ἀνα(στάσιμον).

1 Ρυπωθεῖσαν τοῖς πάθεσι
 τὴν ψυχὴν μου, φιλάνθρωπε,
 πλάνον τοῖς σεπτοῖς πάθεσί σου,
 δι' ἣν ταῦτα ἤνεγκας.

⟨ιθ'⟩ κατα(νυκτικόν).

1 Ὅλον κάθαρον, δέσποτα,
 ὅπως ἄξιος γένωμαι
 γινῶναι ἐν αἰσθήσει καρδίας
 τὴν θείαν σου ἐγερσιν.

⟨κ'⟩ μαρτ(υρικόν)

1 Νοουμένον συμπλήρωσις
 νόμον θεῖον οἱ μάρτυρες,
 ἄλογα οὐ ζῶα, Κυρίῳ,
 ἀλλ' ἑαυτοὺς θύσαντες.

⟨κα', τριαδικόν⟩.

1 Χαίρειν φράσον τοῖς νέμουσι
 καὶ Υἱῶ τὴν ἐκπόρευσιν
 τοῦ Πνεύματος, οὕτω γὰρ δύο
 ἀρχὰς δογματίζουσιν.

⟨κβ'⟩ θ(εοτοκίον).

1 Ῥῦσαι πάσης κακώσεως,
 Θεοτόκε, τοὺς δούλους σου,
 ἔωλα τιθεῖσα τοῦ πλάνου
 τὰ καθ' ἡμῶν θήρατρα.

ιη' 1-3. Πρβλ. Ψαλμ. ν' 2 καὶ 7.
 ιθ' 3. Παρ. ιη' 15.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ.

Τὴν φωνήν σοι.

〈κγ'〉 ἀνα(στάσιμον).

- 1 Ἰουδαῖος ὁ σάρκινος
 βασιλέα οὐκ ἔγνω σε,
 ὄθεν ἀναστὰς προσελάβου,
 Χριστέ, τὸν νοούμενον.

〈κδ'〉 ἀπο(στολικόν).

- 1 Συμπλακέντες, ἀπόστολοι,
 τῷ ἐχθρῷ, οἷα πρόμαχοι,
 τρέψαντές τε, ἡμᾶς τῆς τούτου
 δουλείας ἐλύσατε.

〈κε'〉 μαρτ(υρικόν).

- 1 Τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος
 λαμπρυνθέντες οἱ μάρτυρες,
 ἐφλέξαν τῆς πλάνης τὴν ὕλην
 καὶ κόσμον ἐφώτισαν.

〈κς'〉 τριαδικόν).

- 1 Ὡς Ἀδὰμ ἐκπεπόρευται
 τοῦ αὐτοῦ καὶ γεγέννηται
 Ἐδά τε καὶ Σήθ, οὕτω νόει
 Τριάδος τὰ δόγματα.

〈κζ'〉 θ(εοτοκίον).

- 1 Μεμακάρισται ἄνθρωπος
 ὁ τὴν θεῖαν ἐνέργειαν
 ἤδη γνούς, ἀγνή, ἐν καρδίᾳ
 σεπτῆς σῆς κησέως.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ.

Τὴν φωνήν σοι.

〈κη'〉 σταυρω(σιμον).

- 1 Ἐνεγκῶν ὕβρεις, δέσποτα,

κε' 1. Ματθ. γ' 11. Λουκ. γ' 16.

κς' 1-3. Γέν. 8' 25.

κζ' 1-3. Πρβλ. Λουκ. α' 45.

κη' 1. Ἰωάν. ιθ' 3.

ὕβριστοῦ ἀπαλλάττεις με
δαίμονος ἐχθροῦ, τῷ σῶ πάθει
καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

⟨κθ'⟩ ἀνα<στάσιμον>.

1 Λύτρον ἔδωκας, δέσποτα,
τὸ σὸν αἷμα καὶ ἔλυσας
πάντας τοῦ ἐχθροῦ τῆς δουλείας,
σαντῶ τε συνήγειρας.

⟨λ'⟩ μαρτ<υρικόν>.

1 Οὐδὲν ἤττους οἱ μάρτυρες
ὀδηγοὶ πρὸς τὰ κρείττονα
τῶν πολλῶν ἡμῖν παιδευμάτων
ὧν πρὸς Θεοῦ ἔσχομεν.

⟨λα', τριαδικόν>.

1 Συνενοῦσθαι πιστεύομεν
τῆς Τριάδος τὰ πρόσωπα
φύσει καὶ διαιρεῖσθαι πάλιν
ἐν ταῖς ιδιότησι.

⟨λβ'⟩ θ<εοτοκίον>.

1 Μολυσμοῖς ὑπερβέβηκα
πάντα ἄνθρωπον, δέσποινα·
σὺ οὖν αἰτουμένη μὴ παύση
τὸν σὸν Υἱὸν σῶσαί με.

Τῶ ΣΑΒΒΑΤῶ.

Τὴν φωνήν σοι.

⟨λγ'⟩

1 Ὅν δ' ὄφεις ἐνέβαλε
τοῖς ὡσὶν Ἐβας θάνατον,
πάσχων τοῖς δι' ὧτων δυσφήμοις,
Σωτήρ μου, ἀνήρηκας.

κθ' 1-2. Ματθ. κ' 28. Μάρκ. ι' 45.

λβ' 1-2. Πρβλ. Β' Κορ. ζ' 1.

λγ' 1-2. Γέν. γ' 4-5.

3-4. Ἰωάν. ιθ' 3.

<λδ'>

1 Νεκρωθείς, ἀναμάρτητε,
καὶ νεκρώσας τὸν θάνατον,
ἡμᾶς ἀνεζώωσας πάντα
τῇ θείᾳ ἐγέρσει σου.

<λε'>

1 Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος
τὸν Ἀδὰμ ἐξανέστησας,
πικρᾶς ἀλλαξάμενον πάλαι
ἡδονῆς τὸν θάνατον.

<λς'>

1 Χεῖρα ἔκτεινον, δέσποτα,
τῷ ἀθλίῳ, κειμένῳ νῦν
ἐν τῷ τάφῳ τῆς ἀμελείας
καὶ δός μοι κατάνυξιν.

<λζ', τριαδικόν>.

1 Ὁ Υἱός, ὅσα πρόσσεστι
τῷ Πατρὶ, πάντα κέκτηται,
πλὴν τοῦ αἰτίου· διὸ οὐκ ἔστι
προβολεὺς τοῦ Πνεύματος.

<λη'> θ(εοτοκίον).

1 Συνεχόμενον πάθεισι
καὶ δεινῶς τιτρωσκόμενον
βέλωσι τοῖς τοῦ συνειδότης
σύ, Κόρη, θεράπευσον.

λδ' 1-2. Ἐβρ. β' 14.

λε' 1-4. Πρβλ. Α' Πέτρ. α' 3.

λζ' 1-2. Ἰωάν. γ' 35 καὶ γγ' 3.

Δ'.

Τῆ ΕΒΔΟΜΑΔΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ.

Μακαρισμοί, ὧν ἡ ἀκροστιχίς·

ΧΡΙΣΤΩ ΤΡΙΤΟΝ ΜΕΛΙΣΜΑ ΜΑΤ(ΑΤ)ΘΑΙΟΣ ΦΕΡΕΙ, ΤΑΛΑΣ.

Ἦχος γ'. Ὁ εἰρμός· Ἀθετήσαντα, Χριστέ.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ.

⟨α'⟩ ἀνα(στάσιμον).

- 1 Χολῆς χεῖρω ἠδονὴν
 ἢ πλευρὰ πάλαι προβαλοῦσα τῷ Ἀδάμ,
 τοῦ Παραδείσου ἐξώρισεν,
 ὃ δὲ Χριστὸς τῇ λόγχῃ,
 5 μετὰ ὀδύνης ταύτην κεντηθεὶς,
 τὸν ληστήν ἐκεῖσε εἰσήγαγε·
 πόνους τοίνυν σαρκὸς ἠδονῆς προκρίνωμεν.

⟨β'⟩

- 1 Ῥῶσιν μᾶλλον τῇ ψυχῇ
 τῆς ἠδονῆς ποιεῖ ὁ πόνος τῆς σαρκὸς,
 τὸ οὖν πονεῖν προτιμῶμεν
 αὕτη μὲν γὰρ ἐξάγει,
 5 ἀποδιῆστησί τε τῶν καλῶν,
 τὸ δ' ἐν τούτοις ἀποκαθίστησι,
 συνεγεῖρον Χριστῷ, πόνους ἀγαπήσαντι.

⟨γ'⟩

- 1 Ἰουδαῖοί σε, Χριστέ,
 μὴ γνόντες ἤκοντα τὸν πάντων πλαστοουργὸν
 τοὺς παρειμένους τοῖς πάθεσι

ΟΣ

In tit. acrost. τάλας Ο om.

α' 1-3. Γέν. γ' 6 καὶ 24. 4-6. Ἰωάν. ιθ' 34. Λουκ. κγ' 43.

συμπήξαι καὶ ζωῶσαι

- 5 κλίμασιν οἷς γνώσκεις ἐν σταυρῷ,
τὴν τῆς κλίνης ἄρσιν διέβαλον,
ἥτις ἦν τῆς κοινῆς ἐγέρσεως σύμβολον.

<δ'>

- 1 Συγκλονούμενον παθῶν
σκοτῶ τῆς πλάνης τε τὸν ἄνθρωπον, Σωτήρ,
τῇ ἀπουσίᾳ τῆς πίστεως
εἰς τὴν σεπτὴν Τριάδα,
5 μηδὲ προσέχοντα ὅλως τὸν νοῦν
εἰς τὸ τῆς ὀγδόης κριτήριον,
βαίνειν τοῦτον ὀρθῶς δίδως τῇ ἐγέρσει σου.

<ε'>

- 1 Τῆς προσκαίρου ἡδονῆς
Ἄδὰμ προδέδωκε τὴν θείαν ἐντολήν
καὶ τῆς ἀφθάρτου ἐκβέβληται,
τὴν δὲ ψυχὴν, ἐνδίκως
5 παραλυθεὶς τῇ μέθῃ τῶν παθῶν,
τοῦ Χριστοῦ τοῖς πάθεσι σφίγγεται·
αὐθὶς τε σὺν αὐτῷ σῶς ὅλος ἀνίσταται.

<ς', τριαδικόν>.

- 1 Ὡδε μάθοις ἂν εὐθὺς
ὁ τοῦ εἰκότος ἀσυλλόγιστος τί φῆς·
ὁ τοῖς τρισὶν οὐ κεκοινωνῶν
ἐνός ἐστι προσώπου,
5 τὸ δὲ προβάλλειν πάντως οὐ κοινόν·
τοῦ Πατρὸς ἐστι μόνου ἄρα γε·
μάτην οὖν καὶ Υἱῶ τὸ προβάλλειν δέδωκας.

<ζ'> θ(εοτοκίον).

- 1 Τετοκυῖα ὑπὲρ νοῦν
τὸν παρεχόμενον τὸ εἶναι τῷ παντί,
τῆς παρθενίας παρέλυσας

ΟΣ

γ' 4. συμπήξαι καὶ ζωῶσαι Ο: συμπήξων καὶ ζωώσων Σ || β. διέβαλλον Ο.

γ' 6. Ματθ. θ' 3 ἐξ. Μάρκ. β' 6 ἐξ.

ε' 1-3. Γέν. γ' 6 ἐξ.

οὐδέν, ἀγνή, σημεῖον·

- 5 ὡς γὰρ ἀτρέπτως γέγονεν αὐτὸς
καθ' ἡμᾶς, καὶ σὲ οὕτως ἔδειξε,
καὶ μητέρα σεμνήν καὶ Παρθένον ἄμωμον.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἀθετήσαντα, Χριστέ.

⟨η'⟩ ἀνα(στάσιμον).

- 1 ῥύπου πάρασχε, Σωτήρ,
ἔλον ἔνφθῆγαί με καὶ αἰσχος τῶν παθῶν
τοῖς μετανοίας τοῖς δάκρυσι,
μὴ προλαβὼν τὸ τέλος
5 ἀνωφελῆ μοι θεῖη τὴν ὁδόν,
τὴν πρὸς σωτηρίαν ἰθύνουσαν
τοὺς διψῶντας ἰδεῖν τὴν σὴν ἐξανάστασιν.

⟨θ'⟩ κατα(νυκτικόν).

- 1 Ἰδοῦ, τάλαινα ψυχῆ,
διωσαμένη τοῦ Θεοῦ τὰς ἐντολάς,
πρὸς τὰ φθειρόμενα νένευκας,
δι' ὧν τὴν ὀλεθρίαν
5 εἰσδεξαμένη σύγχυσιν παθῶν
μηχαναῖς ἐάλως τοῦ δράκοντος·
πάση δίκῃ, λοιπὸν, γέγονας ὑπεύθυνος.

⟨ι'⟩ μαρ(τυρικόν).

- 1 Τὴν ἐντακεῖσαν ἠδονὴν
ἡμῶν τῇ φύσει τῇ ἀπάτῃ τοῦ Ἀδάμ
ἐξελεῖν γνόντες οἱ μάρτυρες,
τὴν τῶν δειῶν πικρίαν
5 ἐν τῷ παρόντι ἠνεγκαν στερεῶς,
ἠδονῆς τὸ κέντρον ἀμβλύνουσαν
καὶ τῶν ἐκεῖ δι' αὐτὴν πόνων ἀπαλλάττουσαν.

⟨ια'⟩, τριαδικόν).

- 1 Οὐ φρονήσεις εὐσεβῶς
δυοὶ νομίζων ὑποστάσεις κοινὸν

ζ' 5-6. Φιλίπ. β' 7.

η' 5-6. Πρβλ. Πράξ. ις' 17.

ι' 2. Πρβλ. Γέν. γ' 6.

ταῖς τῆς Τριάδος τὸ αἷτιον·
 ὡσπερ δυσί γε πάντως
 5 τὸ αἰτιατὸν διάφορον καὶ γὰρ
 καὶ αὐτὸ ποιεῖ τὸ διάφορον
 τῆς προόδου· λοιπὸν, μηκέτι ἀνθίστασο.

⟨ιβ'⟩ θ(εοτοκίον).

1 Νοητὸν δι' ἑαυτὸν
 ἀεὶ μυστήριον ὑπάρχων ὁ Θεός,
 τὴν φυσικὴν κρυφίότητα,
 κόρη, δεικνύει πλέον
 5 τοῖς ἐννοεῖν ζητοῦσι τὰ αὐτοῦ·
 καὶ τὸ σὸν ὡσαύτως μυστήριον
 τοῖς ἡμῶν λογισμοῖς ἔδειξεν ἀνέφικτον.

Τῆ ΤΡΙΤῆ.

᾿Αθετήσαντα, Χριστέ.

⟨ιγ'⟩ ἀνα(στάσιμον).

1 Μεταβολὴ ἐπισκοπῆς
 τῆς σῆς ἦν, Κύριε, σημεῖον ὁ σεισμός
 ἐξ ᾿Ιουδαίων πρὸς Ἑλληνας,
 ὅτε παθεῖν ἠρέσχου
 5 δι' ἡμᾶς θέλων· ὅθεν ἀναστάς
 καὶ νεκροὺς ἐγείρας, τὴν πρόσληψιν
 ἐδήλους τῶν ἐθνῶν εἰς ζωὴν αἰώνιον.

⟨ιδ'⟩ κατα(νυκτικόν).

1 Ἐἴδρομος γέγονας, ψυχὴ,
 ποριμωτάτη τε καὶ λίαν ἀναιδῆς
 πρὸς τὴν τῶν φαύλων ἐξεύρεσιν,
 ἅτε τὴν δυνάμιν σου
 5 τὴν νοερὰν κακῶς τοῖς ἔλικοῖς
 δι' ἀπάτης ἀπαξ συνδήσασα·
 σπεῦσον οὖν τὸ δεινὸν ἔθος ἀπονίψασθαι.

⟨ιε'⟩ μαρτ(υρικόν).

1 Λώβην πάετε παθῶν
 σαρκὶ παθόντα μιμησάμενοι Χριστόν,

δν τοῦ παντός τιμησάμενοι
τῆς ἀνωτάτω δόξης

- 5 ἐπιτυχεῖς γεγόνατε, σοφοί·
ὄθεν χρηματίζετε ἴλεω
τοῖς ἀθλίοις ἡμῖν οὐρανόθεν, μάρτυρες.

⟨ις'⟩, τριαδικόν).

- 1 Ἴσμεν πάντως εὐσεβῶς
Πατρὶ συνάναρχον τὸ Πνεῦμα καὶ Υἱῶ·
εἰ οὖν, ὡς φῆς, ἐκπορεύεται
καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐπίσης,

- 5 ἐν ᾧ αὐτὸς γεννᾶται, καὶ αὐτὸ
εἶη ἂν Υἱῶ συγγενώμενον,
παρὰ φύσιν αὐτοῦ καὶ ἐκπορευόμενον.

⟨ις'⟩ θ(εοτοκίον).

- 1 Σοῦ προῆλθεν ὁ Χριστὸς
ἐφάπαξ, κόρη, κατὰ σάρκα γεννηθείς·
ἀλλὰ γεννᾶται τοῖς θέλουσι
καὶ νῦν φιλανθρωπία

- 5 ἀρρήτως πνεύματί τε ὁ αὐτὸς
διὰ πασῶν αὐτοῦ προκαλούμενος
διελθεῖν ἡλικιῶν ἡμᾶς καὶ δυνάμεων.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Ἀθετήσαντα, Χριστέ.

⟨ιη'⟩ σταυρώ(σιμον).

- 1 Μὴ θελήσας ὁ Σωτῆρ
ἕτερον τρόπον τοῦ θανάτου ὑπελθεῖν
τὸ σταυρωθῆναι προείλετο,
ἵνα τὸ ξύλον, ὄθεν
5 ἡ καταδίκη γέγονεν ἡμῖν,
ἀγίαση ἀποκλυσάμενος
τῇ πικρίᾳ τῶν παθῶν ἠδονῆν ἐφάμαρτον.

ΟΣ

ις' 3. ἐκπορεύεται Ο: ἐκπεπόρευται Σ.

ιη' in tit. Τῆ Τετάρτη... in mrg. || σταυρώ(σιμον) Σ: ἀνασ(τά)σιμον Ο.

ις' 1-2. Λουκ. β' 7.

ιη' 4-6. Γέν. γ' 6.

⟨ιθ', σταυρώσιμον⟩.

- 1 Ἐνελθὼν εἰς τὸν σταυρὸν
τὴν σωτηρίαν ὑπενήξω τοῦ παντός·
τὸ ἄνω γὰρ τὰ οὐράνια,
τὸ γε μὴν κάτω μέρος
5 τὰ ὑποχθόνια, τὰ δὲ λοιπὰ
ἀνατολήν καὶ δύσιν ἐσήμαινε,
καινισθέντα, Σωτήρ, τῆ οἰκονομία σου.

⟨κ', κατανοκτικόν⟩.

- 1 Μέσον βάλουσα, ψυχῆ,
τῶν ἀρετῶν γεγανωμένη μυστικῶς,
φυγοῦσα πρῶτον κατήφειαν,
τὴν ἐκ τῆς ἁμαρτίας
5 ἐπιδημοῦντα ὄφει τὸν Χριστὸν
τῷ ναῷ καρδίας, βραβεύοντα
γνώσιν τε ἀσφαλῆ καὶ θέλαν ἀπάθειαν.

⟨κά'⟩

- 1 Ἀξιώματα σεπτὰ
γεννᾷ ὁ πέντε συντεθεὶς πρὸς ἑαυτόν,
ἀρρένων δὲ ἰσχυρότερος
τῶν ἀριθμῶν ὧν πάντων
5 οὐ μεταβάλλεται τῆ πρὸς αὐτοὺς
συναφῆ, καθὸ θείας φύσεως
σύμβολον νῦν φανείς, καλῶς ἐορτάζεται.

⟨κβ'⟩

- 1 Τὸ ἐδραῖον τοῦ Χριστοῦ,
πρὸς δὲ τὸ ἄπειρον, δηλοῖ ὁ ἀριθμὸς
τῶν ἡμερῶν ἄχρι σήμερον
ἀπὸ τοῦ θεοῦ Πάσχα,
5 κύκλος καὶ γὰρ τετράγωνός τε ὢν,
ἀμυδρῶς αὐτοῦ τὴν θεότητα
δείκνυσιν, ὅθεν δὴ νῦν πανηγυρίζομεν.

⟨κγ', τριαδικόν⟩.

- 1 Ἀπορῶ τί ἄλλως φῆς·
εἰ μὲν ὅμοιον τῷ Πατρὶ τὴν προβολὴν

ΟΣ

ιθ' tit. <σταυρώσιμον>: ἀνα<στάσιμον> Ο.

ὁ Υἱὸς ἔχει τοῦ Πνεύματος
 τὸ ἰδικὸν κοινοῦται·
 5 εἰ δ' ἐναντίαν, ἀδθις φθαρτικῇ
 τῆς μιᾶς ἢ ἄλλῃ γενήσεται,
 καὶ ὁ δύο ζητῶν καὶ τῆς μιᾶς ἡμαρτες!
 <κδ' > θ(εοτοκίον).

1 Τὸ μυστήριον, ἀγνή,
 τὸ γεγονὸς ἐν σοὶ ἐκπλήττει πάντα νοῦν.
 Ἄλλὰ καὶ νῦν βρέφος γίνεται
 ὁ σὸς Υἱὸς ἀφράστως
 5 τοῖς ἐν γαστρὶ λαμβάνουσιν αὐτόν,
 οὐδ' σμικρῶνων ἔνθεν τὸ ἴδιον
 μέγεθος, ἀλλ' αὐτοῖς σταθμίζων τὴν δύναμιν.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ.

Ἄθετήσαντα, Χριστέ.

<κε' > ἀνα(στάσιμον).
 1 Θεῖον νόμον τὸν ἐν νῶ
 ὁ ἐν τοῖς μέλεσι νικήσας τῶν παθῶν
 ψυχὴν καὶ σῶμα ἠχρείωσεν·
 ἀλλ' ὁ Χριστὸς αἰσχύνας
 5 τὴν ἁμαρτίαν καὶ ἐν τῇ σαρκὶ
 κατ' αὐτῆς καὶ ἄμφω ἐπέρρωσε
 διὰ θείου λουτροῦ καὶ τῆς ἀναστάσεως.

<κς' > ἀπο(στολικόν).
 1 Ἄφοβία τὴν ψυχὴν
 παρείθην, ἀγγελον μὴ ἔχων λογισμόν,
 τὸ φρικτὸν βῆμα μηνύοντα
 καὶ βάλλοντα εἰς ὕδωρ
 5 τῆς κατανύξεως ὄλον ἐμέ
 καὶ τὴν πρὶν ὑγείαν παρέχοντα·
 ἦν ὑμῶν ταῖς εὐχαῖς δότε μοι, ἀπόστολοι.

ΟΣ

κδ' 3. ἀλλὰ καὶ νῦν: πῶς καὶ τὰ νῦν O in mrg. || 6. ἔνθεν Σ om.

κδ' 5. Λουκ. α' 31. Πρβλ. Ἑσ. ζ' 14.

κε' 5-7. Α' Πέτρ. α' 3.

⟨κζ'⟩ μαρτυ(ρικόν).

- 1 Ἴδου πάντων αἰσθητῶν
καὶ νοητῶν ὁμοῦ ἐπάνω, ἀθληταί,
τῇ διαθέσει γεγόνατε,
πρὸς τὸ συνεῖναι, τοίνυν,
5 Θεῶ, τῷ φύσει μὴ περιγραπτῶ,
οὐδαμῶς ἔστε ζημιούμενοι,
χάριτι καὶ αὐτοὶ ὄντες ἀπερίγραπτοι.

⟨κη'⟩, τριαδικόν).

- 1 Ὅλωσ εἶπερ ἐξ ἑνὸς
αἰτίου λέγεις τοῦ Πατρὸς τὸν τε Υἱὸν
ὡς δὲ τὸ Πνεῦμα προέρχεται
ὁ δὲ Υἱὸς τὸ Πνεῦμα
5 καὶ αὐθίς γε προβάλλει κατὰ σέ,
δεῖ γενᾶσθαι καὶ ἐκ τοῦ Πνεύματος
ἀντιστρόφως τὸν Υἱόν, διὰ τὸ ὁμότιμον.

⟨κθ'⟩ θ(εοτοκίον).

- 1 Σοφῶς Παῦλος τὸ ἐν σοί,
κόρη, μυστήριον ὑπέγραψεν εἰπών,
Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον
καὶ εἰς αἰῶνας μένει
5 ὁ αὐτὸς πρὸς τὸ μέτρον τῶν ὁρᾶν
ἐκ ψυχῆς ποθούντων φαινόμενος,
περιλήφει τε νοῦ μένων ἀπαλαίωτος.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ.

Ἀθετήσαντα, Χριστέ.

⟨λ'⟩ σταυρ(ώσιμον).

- 1 Φιλανθρωπῶς, ὁ Θεός,
χεῖρας ἐξέτεινας παγεις ἐν τῷ σταυρῷ,
ταῖς ἀμφοτέραις τὸν ἄνθρωπον
περιλαβεῖν ἐθέλων,

ΟΣ

κζ' 7. ὄντες: γεγονότες O in mrg.

κθ' 3-4. Ἐβρ. ιγ' 8.

λ' 2. Κολ. α' 20.

5 *ὃν ἀπεπλάνησεν ὁ δυσμενῆς
ἐκ τῆς σῆς λατρείας καὶ ἤγαγεν
εἰς μυρίους κρημνούς δυσσεβῶν αἰρέσεων.*

⟨λα'⟩ ἀνα(στάσιμον).

1 *Ἐν χερσὶ ταῖς τοῦ Πατρὸς
τὴν σὴν παρεθήκας ψυχὴν ἐκῶν, Σωτήρ·
λήψεσθαι γὰρ ἀθθῖς ἐμελλες
τροπαιοφόρον, κρῖσει*

5 *δικαίᾳ καθελούσαν τὸν ἐχθρὸν
καὶ πιστῶν ψυχὰς ἐκεῖ τίθεσθαι,
οὐκ ἐν Ἄδου, ὡς πρὶν, νῦν παρασκευάσασαν.*

⟨λβ'⟩ μαρ(τυρικόν).

1 *Ῥαθυμίας λογισμοὺς
ἀποσεισάμενοι, Κυρίου ἀθληταί,
πόνους παντοίους ἠνέγκατε
ἐν γὰρ Χριστῷ τοῦ σκήνους*

5 *νεκρωμένοι, τούτου αἱ πληγαὶ
ἐπὶ τὴν ψυχὴν οὐκ ἐχώρησαν,
ἡρνημένην αὐτοῦ ἤδη τὴν συμπάθειαν.*

⟨λγ'⟩ τριαδικόν).

1 *Ἐτι εἶπερ ὁ Υἱὸς
τῆς πατρικῆς ἀπλότητος οὐκ ἀμοιρεῖ,
τὸ μέντοι Πνεῦμα πρὸς αἷτια
δύο ἀνάγεται πως*

5 *σύνθετον εἶη ἄν· τὸ γὰρ ἀπλοῦν
προελθεῖν ἐκ δύο οὐ πέφυκε.
Τῆς Τριάδος, λοιπόν, ποῦ σοι τὸ δμοτίμον;*

⟨λδ'⟩ θ(εοτοκίον).

1 *Ἴνα στήσῃ τῆς φορᾶς
τὴν κινουμένην καὶ ἄευστήν φύσιν ἡμῶν
ἢ θεῖα φύσις κεκίνηται
καὶ Θεὸς ἐκ σοῦ, κόρη,*

ΟΣ

λ' 6. ὁρθῆς post σῆς add. Σ.

λβ' 4. ἐν γὰρ Χριστῷ Ο: ἐν Χριστῷ γὰρ Σ || δ. νεκρωθέντος Ο: νεκρωθέντος Σ.

λα' 1-2. Λουκ. κγ' 46.

5 ἄνθρωπος ἄνευ γίνεταί σποράς
 τῇ καινοτομίᾳ τῶν φύσεων
 πάντας ἔλκων αὐτοῦ πρὸς ὀρθὴν ἐπίγνωσιν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

Ἐθετήσαντα, Χριστέ.

⟨λε'⟩ ἀνα(στάσιμον).

1 Τοῦ γραπτοῦ νόμον, Σωτήρ,
 τὸ τηρικαῦτα καταπέτασμα δηλοῦν
 τὴν περιαιρέσιν, σχίζεται,
 ῥήγνυται γὰρ ὡς κάλυξ,
 5 συντελεσθείσης ἤδη τῆς ὁδοῦ,
 τῇ οἰκονομίᾳ σου, δέσποτα,
 καὶ προκόπτεις λαμπρῶς, τὸ ῥόδον τῆς χάριτος.

⟨λς'⟩.

1 Ἄσαφείᾳ ὡσανεὶ
 καταπετάσματι ἐκρύπτετο, Σωτήρ,
 τὸ ὑπὲρ νοῦν σου μυστήριον,
 ἐν τοῖς τοῦ νόμου λόγοις
 5 καὶ προφητῶν· διὸ σχίζεται νῦν
 ὃ τε τύπος καὶ τὰ αἰνίγματα,
 γεγονίας αὐτῶν εἰς σὲ τῆς ἐκβάσεως.

⟨λς'⟩

1 Λογικοῦ δίκην ἀνδρὸς
 τὸ ἑαυτοῦ ὡσπερ ἐσθῆτα ὁ ναὸς
 διαρραγεὶς καταπέτασμα
 τοὺς λογικοὺς ἐλέγχει,
 5 καὶ ὁ ἀναισθητός δεινοπαθῶν
 ἐπὶ τοῖς σοῖς πάθεσι, Κύριε,
 τοὺς ἀνθρώπους ὀρῶν ἀναισθήτως ἔχοντας.

ΟΣ

λς' 7. ἀνθρώπους Ο: λογικοὺς Σ.

λδ' 7. Ἐφεσ. δ' 13.

λε' 3-4. Ματθ. κς' 51.

λς' 4-5. Ματθ. ε' 17. 6. Πρβλ. Παρ. α' 6.

λς' 2-3. Ματθ. κς' 51. Μάρκ. ιε' 38. Λουκ. κγ' 45.

⟨λη΄, τριαδικόν⟩.

1 Ἄρχαὸς πρὸς δύο, κατὰ σέ,
εἰ ἀναχθήσεται τὸ Πνεῦμα, ποῦ λοιπὸν
τῆς μοναρχίας τὸ τίμιον;
πολυαρχία γάρ σοι

5 ἔνθεν εἰσάγεται ἑλληνική·
ὄρῳ, οὖν, ὡς μάτην ἢ πρόσρησις
τοῦ χριστιανισμοῦ σοὶ ἐπιφημίζεται;

⟨λθ΄⟩ θ(εοτοκίον).

1 Σαρκὸς προβλήματι, ἀγνή,
ἦν ἐδανείσατο ἐκ σοῦ ὁ λυτρωτῆς
ἐξαπατήσας ἠρέθισε
περιχανῶντα ταύτην

5 περιπαρεῖναι τούτῳ τὸν ἐχθρόν,
ἦτις τούτῳ μὲν δηλητήριον
γέγονεν, ἡμῖν δὲ ὄντως ἀλεξίκακον.

(Συνεχίζεται)